

Xaval gras es menja el món

Faristol / Glòria Gorchs

La col·lecció Propera Parada ens torna a sorprendre i, seguint l'estela del *Diari del tot verídic d'un indi a mitja jornada* (2014), publica la traducció de *Fat Kid Rules the World* (2003), primera novel·la de **K. L. Going** (Rhinebeck, Nova York, 1973), adaptada al cinema independent l'any 2012.

En Troy Billings té 17 anys i pesa 134 quilos. Un diumenge, fart de ser la riota de tothom, decideix tirar-se a la via del metro. Però entra en escena Curt MacCrae, una llegenda de l'institut, un jove sense sostre, un geni de la guitarra i del punk rock, brut i llardós, que no només el salva, sinó que li proposa de ser el bateria del seu grup.

Comença així una estranya relació d'amistat. En Troy, tot i ser conscient del poder manipulador del seu nou amic, es deixa portar, conscient de com en Curt l'ajudarà a trobar l'autoconfiança i acceptació que necessita, tant a l'institut com a casa.

Si pensem en els temes de rerefons, la novel·la podria ser una altra típica història juvenil melodramàtica sobre el *bullying*, les disfuncions familiars, la solitud, la mort de la mare, les drogues, l'autoestima... però hi ha dos aspectes que la fan especialment rellevant.

Per una banda, destaca el to de la veu narrativa. En Troy ens parla en primera persona, amb una veu fresca, directa i sincera, a voltes desesperada, resignada, però sobretot creïble. Sembla evident, però no sempre passa en la novel·la juvenil.

I, per l'altra, destaca el dibuix dels personatges, no només la parella principal, antagonics i alhora complementaris, sinó també els secundaris, i especialment el germà i el pare del Troy, un exmarine obsessionat amb la disciplina, que tindrà un paper important en el procés de maduració del seu fill.

Xaval gras es menja el món és això, però també un homenatge a la música, aquella que ens ajuda a desempallegar-nos de les nostres pors. Els perdedors no estan convidats a l'escenari d'un concert punk. La por escènica i la por al fracàs tampoc hi tenen lloc. Només la tensió entre una guitarra i una bateria, un so estrident que ens fa vibrar i ens fa sentir vius.